

Locul actorilor pe scenă,
nu în culise

La ancheta noastră răspund: acad. Zaharia Stancu, Horia Lovinescu, Florian Potra, Ștefan Bănică, Victoria Dinu, Coca Andronescu, Raluca Zamfirescu, Tatiana Iekel, Liliana Tomescu și Elena Deleanu.

Furnizorul promite,
beneficiarul așteaptă,
iar șantierul stă

Construcția unui obiectiv industrial, al unei fabrici de hirtie bunăoară, impune o precizie succedivă a fazelor de lucru, o etapizare riguroasă organizată, în timp și spațiu. Orice abatere de la această disciplină — fie ea de natură internă, organizatorică, fie situându-se la nivelul colaborării cu furnizorii — are consecințe directe și imediate asupra mersului construcției, soldându-se, nu arareori, cu rămiri în urmă irecuperabile.

Barometrul lucrărilor de construcții montaj la Combinatul de celuloză și hirtie din Suceava, etapa a II-a, marchează un nivel cu mult sub strădaniile constructorilor. Inginerul Constantin Burtică, șeful serviciului utilităților, arată că datorită indisciplinilor contractuale a furnizorilor, lucrările bat pasul pe loc și aproape 200 de montori „nu prea au ce face”.

Intr-adevăr, pe baza substanțialului volum de corespondență vehiculat între furnizor și beneficiar se poate compune cu ușurință tabloul acestor obligații contractuale „extensibile”. Desebuzul său — afectând un plan valoric de circa 20 milioane lei — semnează cinci mari uzine, de altfel principalele furnizoare ale combinatului. Plecând de la această stare de lucruri am luat calea comisului voiajor, pentru a urmări itinerariul în timp al contractelor neonorate.

La uzina „Vulcan” din București ne-am interesat de soarta contractului 15950, perfectat la 7 august 1965, cu privire la livrarea unui cazan de 120 tone abur pe oră, pentru termocentrala combinatului. Pe 28 decembrie 1965 — numai cu 3 zile înainte de scadență — furnizorul anunță că nu-și poate onora obligația. Pe lângă aceste date din istoria (necrisă încă) a cazanului încaimant, am avut totodată și (ne)plăcerea să pătrundem în domeniul gândirii economice a tovarășului Iosif Vilceanu, directorul comercial al uzinei. Considerăm utilă prezentarea citorva dintre părțile sale, veritabile aforisme în materie:

Redactor: Desigur că amînarea livrării a fost generată de anumite greutăți. Ca specialist, v-am ruga să le nominalizați spunându-vă totodată părerea despre ele.

Director: La acest capitol ar fi multe de spus, însă eu am un principiu rezultat dintr-o îndelungată experiență: de regulă, nu o bine să-ți formulezi puncte de vedere atunci cînd ele nu ar concorda cu cele ale direcției generale.

Redactor: Trezind peste episodul cazanului ne-ar interesa, într-un bilanț al anului 1966, care a fost totalul obligațiilor contractuale neonorate?

Director: La ora actuală nu am nici o situație. Mîine însă v-am putea furniza cifrele respective...

...ca să aflăm tot de la din urmă că o astfel de situație există încă de la 31 ianuarie 1967, dar nu este „fotogenică” (termenul nu ne aparține). Este firesc, ni s-a explicat, că în prima perioadă a anului să funcționeze mult cunoscuta conciliere dintre furnizor și beneficiar. Rezultatul? Evident, fotogenizarea. Explicația? E simplă: primul nu vor să suporte penalizările de tîgoadă, iar celălalt dorește realizarea (evident înfrizată) a planului de investiții. De unde multe, multe anexe la contract.

Un alt contract al C.C.H.-Suceava, numărul 6007-01 din 19 februarie 1965, semnat de data aceasta cu Uzina construcției de mașini-Reșița, are ca principal personaj o turbină de 12,5 MW, care ar fi trebuit predată beneficiarului la 31 decembrie 1966. Conform scrisorilor schimbate — iarăși caruselul poștal al dialogului postcontractual — tot cu trei zile înainte de termenul livrării (se pare că, în mod fatal, un număr de 2-3 zile este considerat suficient pentru ca beneficiarul să-și reorganizeze producția în fața noului situații) se anunță că turbina este construită, însă, pusă la bancul de probă, sîraca merge dar... nu funcționează la parametri proiectați. Să aștepte beneficiarul vreo două luni, ca să se depisteze de ce și de unde a apărut acest

FL. RADULESCU-BOTICA
N. ȘARAMBEI

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎNCHIEIEREA LUCRĂRILOR SESIUNII
GENERALE A ACADEMIEI
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Simbătă au continuat dezbaterile în cadrul sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România.

În cursul dimineții, adunarea generală a dezbătut și aprobat unele modificări aduse statutului Academiei și a ales pe prof. dr. Radu Voinea, membru corespondent, ca secretar general al Academiei.

În cadrul sesiunii a luat cuvîntul tovarășul Monea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. În încheiere, participanții la sesiune au adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului

Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R. A urmat festivitatea de decernare a premiilor Academiei pe anul 1965.

În numele Prezidiului Academiei, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, a felicitat călduros pe laureați. (Agerpres).

In pag. a 5-a:

Premiile Academiei
Republicii Socialiste
România pe anul 1965

Agendă electorală

● În adunările cetățenești care au avut loc în întreaga țară, au fost propuși 127 759 candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare comunale.

● Numărul participanților la aceste adunări cetățenești a fost de 5 323 787, iar al propunerilor făcute de cei care au luat cuvîntul se ridică la 53 974.

● Interesant de subliniat este faptul că o parte din propunerile cetățenești făcute în adunări au și fost rezolvate. Sfaturile populare din regiunea Maramureș, au soluționat peste 300 din cele 1740 propuneri făcute. Aprecieri asemănătoare pot fi făcute și despre activitatea pe această linie, a sfaturilor populare din regiunile Argeș, București, Hunedoara.

● Încă din prima zi a afișării listelor de alegători, peste 600 000 de cetățeni s-au verificat în aceste liste. Numai în regiunea Argeș, numărul lor a ajuns la 76 361, în regiunea Bacău depășind 40 000.

● În cadrul manifestărilor de popularizare a alegerilor de deputați în sfaturile populare comunale, trebuie amintită organizarea unor conferințe, simpozioane, programe artistice despre realizările regimului nostru, despre rolul și sarcinile sfaturilor populare.

AMPLU SONDAJ
PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA
CALITĂȚII PRODUSELOR

În perioada termenului de garanție, ca și după expirarea acesteia, perioada, cumpărătorii unor bunuri de folosință îndelungată — autoturisme, motociclete, motoare, aparate de radio, televizoare, frigider, mașini de spălat rufe și altele — înfruntă uneori dificultăți în asigurarea bunei lor funcționări. În scopul cunoașterii exacte a cerințelor ca și a greutăților prin care cumpărătorii, Ministerul Comerțului Interior a luat măsura întreprinderii unei largi acțiuni de sondaj. Mijloacele: 240 000 de cărți poștale și plicuri puse la dispoziția cumpărătorilor în magazine.

Pe baza celor sesizate de cumpărători, se vor putea lua măsuri operative pentru înlăturarea deficiențelor existente, pentru asigurarea pieselor de schimb solicitate; totodată, prin prelucrarea mecanizată a datelor furnizate se va aprecia cererea de piese de schimb, vor putea fi efectuate în mai bune condiții atît contractarea necesarului de piese de schimb pe țară, cît și repartitia cantităților de piese pe regiuni, localități, organizații comerciale și magazine.

În urma prelucrării datelor culese se vor putea face propuneri corespunzătoare

furnizorilor pentru îmbunătățirea produselor respective, ceea ce constituie scopul esențial al sondajului.

Cu fața spre
cerințele
cetățenilorGheorghe Pop
președintele comitetului
executiv al Sfatului popular
regional Maramureș

● Pornind de la manifestările din cadrul campaniei electorale
● Participarea masei la activitatea obștească o afirmare a înaltului spirit civic
● Studiarea cerințelor populației, o preocupare principală a sfaturilor populare
● Munca organizatorică are nevoie de fundamentare științifică

ce mai mari devin nevoi de fiecare zi.

Pentru a răspunde acestor noi cerințe, statul nostru a făcut și face mari eforturi. Din mijloace bugetare numai la noi în regiune s-au efectuat în

director în Ministerul Petrolului.

Din partea tunisiană au participat Bahi Ladgham, secretar de stat la președinție, Habib Burghiba-junior, ministrul afacerilor externe, Ahmed Ben Salah, ministrul economiei și planificării, Ahmed Nuredin ministrul lucrărilor publice și construcțiilor de locuințe, Mahmoud Maamouri, ambasadorul Tunisiei la București.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și cordialitate.

nă crescătorie de păsări de la care se obțin anual 5 milioane de ouă și aproximativ 600 000 de pui.

În continuare, președintele Consiliului de Stat și persoanele care îl însoțesc au vizitat oțelăria El Fouadhi din localitatea Menzel Burghiba, provincia Bizerta. La intrarea pe teritoriul provinciei, Hedi Bacouche, guvernator și secretar general al Partidului So-

(Continuare în pag. a 6-a)

Din
toată
lumeaFestivalul
sambelor

RIO DE JANEIRO — Uitînd de ploile torențiale și inundațiile catastrofale din ianuarie, sub un soare strălucitor, vineri, străzile orașului Rio de Janeiro au fost cuprinse de atmosfera tradițională a sărbătorii folclorice, faimosul carnaval al sambelor.

Pină miercuri, Rio de Janeiro va fi locul de întâlnire al ansamblurilor de cîntece și dansuri folclorice, venite din toate provinciile Braziliei. Copleșit de o imensă coroadă de carton aurit și de o perucă ornată cu cristale multicolore, regele Momo I, — personaj carnavalistic, îmbrăcat într-o mantie purpurie, — se bucură de privilegiul de a deschide orice manifestare din cadrul festivalului popular.

Timpe de cinci zile, pe marile bulevare ale fostei capitale a Braziliei, pavoază acum în culori sărbătorești, manifestările artistice populare și folclorice se vor succeda fără întrerupere. Simbătă, frumusețile blonde și de culoare s-au întâlnit la grandiosul bal tradițional de la „Copacabana Palace”. Duminică, cele mai cunoscute școli populare de samba din țară vor defila pînă în zori cu ansamblurile lor, conduse de personaje legendare ale populației de culoare, în sunetul asurzitor al orchestrelor. Se prevede că luni dimineață, cel puțin 30 000 de persoane, epuizate de dansuri și jocuri, vor fi găsite dormind prin parcurile și peluzele orașului. Luni, va avea loc spectaculosul bal de la Teatrul Municipal, iar marți, același Momo I va prezida ceremoniile de închidere a grandiosului festival folcloric brazilian.

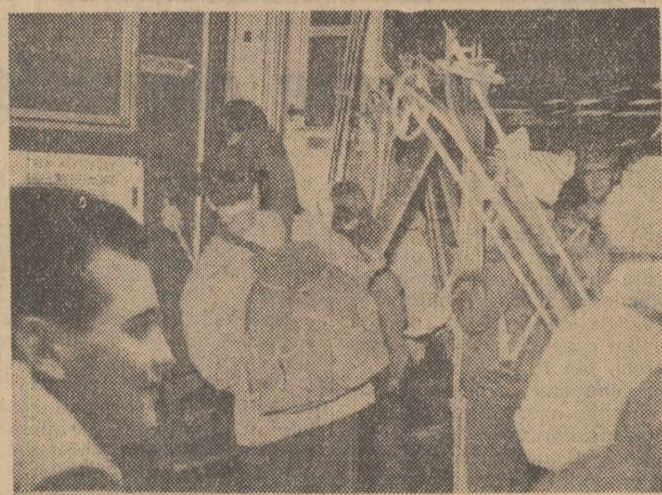
Populația din Rio participă din plin la această sărbătoare și dansează în ritmul trepidant al melodiei „Mascara neagră”, o nouă compoziție a lui Ze Keti, care a devenit populară în câteva zile.

(Continuare în pag. a 2-a)

Spre munți
cu trenurile
vacanței

O explozie de tinerțe și de vigoare așază tîrziu pe peronul Gării de nord! Pretutindeni alpinisti temerari, echipați cu hanoracuri și inamărit cu schiuri și cu rucsacuri care se îndreaptă spre vagoanele anume rezervate. Sînt studenții care, încheind primul semestru al anului, pornesc spre munți la o bine meritată vacanță. Un semnal sonor și lungă garnitură se pune în mișcare cu destinația Bicăz de unde veseli pasageri își vor continua drumul cu mașinile pînă la Lacul Roșu. Această imagine bucurătoare își are nenumărate echivalente. Căci trenurile vacanței pleacă spre munți și de la Cluj, și de la Iași, și de la Timișoara. Din vechile ori mai noile curse universitare ale țării. E un flux original care se îndreaptă pentru două săptămîni de la șes spre înălțimi. Pentru primirea acestui suvoi uman atît de exuberant s-au făcut din vreme ample pregătiri. Stațiunile de odihnă, ca și cabanele de pe creste, cu arborat pentru această ocazie mare pavoaz. Amfitrioni se află în așteptare. Ei gustă de pe acum plăcerea calidoscopului de surprize cu care li vor întîmpina pe oaspeții juvenili.

Ansambluri de estradă studențești vor poposi la Sinaia sau la Bușteni, la Predeal sau la Pîrleu Rece, deoarece odihna face casă bună cu risul robust și optimist și un cîntec ascultat

la cabană nu se uită multă vreme. S-au protecat de pe acum seri literare și de așteptat ca poezii din rîndul studenților să-și recite versurile în fața colegilor ale căror sentimente le cîntă. Sporturile de iarnă vor face noi cuceriri. De altfel s-a programat să se dispute și finala campionatului republican universitar de schi.

Amfiteatrele și sălile de cursuri au rămas pustii. Dar ecoul orelor de studiu și al examenelor s-a adunat ca într-un căuș în carnetul de note, simbol al vredniciei și al trudei pentru a urca tot mai sus spre piscurile cunoașterii. Specialiștii de mine, cei ce vor prelua stăpînia științei, tehnicii și culturii sînt încurajați astăzi de grija și dragostea statului socialist.

Cine a zis că vacanța trebuie să fie o evadare, o fugă de cotidian, un joc de-a uitarea și o cochetare cu sihăstria? Mi se pare că Mihail Sebastian. Eroii lui, părăsind urbea, nu doreau altceva decît o băte de liniste. Un aparat de radio uitat deschis, o discuție mai lungă, zgomotul unui automobil li tritau și-i îndăpneau. Viața de fiecare zi pe care o duceau era atît

de searbădă și de meschină încît doreau din tot sufletul ca măcar cîteva săptămîni, nimic sînu le mai amintescă de mizeriile ei.

Tinerții aceștia, care tîu cu asalt munții, n-au însă ce să uite. Viața lor, care se desfășoară sub semnul pătrunderii marilor taine ale universului, e atît de plină, atît de tumultuoasă! În mod normal, deci, și vacanța lor este la fel de plină, la fel de bogată pe plan spiritual.

Trenuri lungi serpuesc printre munți ducînd sus, tot mai sus torentul tineretii. Să le urăm pasagerilor lor drum bun și odihnă plăcută.

ION PAVELESCU

Uzină de... ouă

BAIA MARE (coresp. R. L.). — La gospodăria agricolă de stat din Seini, regiunea Maramureș, a fost dat în folosință un modern complex avicol. Amplasat la circa 30 km. de orașul Baia Mare, noul obiectiv avicol de tip industrial este prevăzut cu echipament și instalații de înaltă tehnicitate, care permit creșterea anuală a peste 84 000 de găini. Acest nou complex avicol va contribui la o mai bună aprovizionare a populației urbane cu importante cantități de carne. În plus complexul va livra anual pentru consumul pieței peste 5 milioane de ouă.

Carnet cultural

LOCUL ACTORILOR PE SCENĂ, NU ÎN CULISE

Ancheta noastră

În ultimii ani pe scenele teatrelor bucurestene s-a afirmat un mare număr de actori de valoare, al căror nume pe așful unui spectacol constituie o garanție de calitate și implicit de succes. Și totuși, o comparație între numărul actorilor de real talent din teatrele bucurestene și frecvența apariției lor pe scenă, duce la concluzia că în culisele teatrelor așteaptă încă importante forțe artistice, nefolosite pe măsura posibilităților lor și a dezvoltării mișcării noastre teatrale, în timp ce altele sînt supra-solicitate. Prezentă ancheta își propune deci să aducă o contribuție la lămurirea problemelor privind folosirea cu maximum de randament a talentelor reale din teatrele bucurestene, știut fiind că actorul nu se realizează decît în raport cu publicul.

Structura teatrului nostru

„Se discută — spune criticul de artă și lectorul universitar FLORIAN POTRA — despre o reformă sau, cel puțin, o revizuire a statutului teatrelor noastre, în direcția repartizării forțelor actoricești. Deocamdată, dezbaterile sînt unilaterale: toate sau aproape toate vocile aparțin unor regizori sau cîtorva directori de teatru. Ar fi multe de spus în privința temeiniciei ori netemeiniciei ideologice și artistice a soluțiilor propuse. Mă limitez deocamdată să observ că, în pledoariile lor, cei interesați trag cu coada ochiului spre „modelele” unor scene occidentale: teatrul lui Planchon, acela unde activează Peter Brook, Piccolo Teatro din Milano.

Nu cunosc decît vag situația primelor două, în schimb îmi sînt familiare condițiile și principiile ce au prezidat — încă din anul întemeierii — 1947, înflorirea teatrului milanez. Piccolo Teatro a constituit, după secole de aspira-

telor actoricești: „În primul rînd, pentru actorii talentați nefolosiți multă vreme, pericolul descălcării, în al doilea rînd, pentru cei unilaterali sau puțin folosiți, pierderea unor etape de evoluție. Există o vîrstă fizică și o vîrstă a talentului pentru Romeo, ca și pentru Figaro. Cînd faci burta și gusa, cînd vocea îți se alterează, poți juca eventual Pantalone, dar nu Figaro.”

„Personal nu mă pot plînge de lipsă de activitate, spune COCA ANDRONESCU. Este însă o tristă realitate că un singur actor — și cuî nu i se întîmplă asta? — poate să ducă la părăsirea lui de către însuși

regizorul care l-a distribuit. După cum ajunge un succes, unul singur, ca toți regizorii să te „descopere”.

Desigur, scriitorul HORIA LOVINESCU, directorul teatrului „C. I. Nottara” are dreptate atunci cînd consideră că este „fără sens și obiectiv” ca regizorul să distribuie întotdeauna pe cei mai buni. Am adăuga chiar că este necesar. Cu condiția însă ca regizorul el însuși, să cunoască atât de bine colectivul actoricesc și evoluția fiecărui actor în parte, încît să aleagă ce e mai bun și mai potrivit pentru fiecare rol și cu ceea ce e bun și potrivit în general sau în absolut.

Dacă însă directorii teatrelor și regizorii lor revine o mare parte din răspunderea față de realitatea actoricească, care nu și-au găsit sau nu și-au găsit în momentul de față întrebuințarea cuvenită, ar-tista emerită LILIANA TOMESCU crede că o răspundere nu mai mică revine actorilor însiși: „Există, cum practica a dovedit-o, goluri de activitate în cariera fiecărui actor. Nu vreau să discut acum dacă e bine sau nu ca aceste goluri să existe. În schimb mi se pare neapărat necesară discuția în jurul sarcinilor actorului. Cred că este obligatoriu ca un actor fie că joacă, fie că nu, să studieze cu perseverență, să accepte orice rol, cît de mic — cred cu tărie că și rolurile mici pot fi prilej de adevărate creații — să facă lucruri cît mai variate, să joace dacă i se oferă prilejul pe scenele teatrelor din țară.”

Și unele soluții

Așadar, care ar fi soluțiile sau, mai corect, care ar duce spre soluționarea acestei probleme, a folosirii judicioase a tuturor actorilor de talent din teatre?

Acad. ZAHARIA STANCU, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale”, crede că, în primul rînd, repertoriul: „În această stagiune, mai mult poate decît în altele, conducerea Teatrului Național și-a dat ostenela să alcătuiască un repertoriu, care, corespunzînd rolului primei noastre scene în ansamblul culturii socialiste, corespunzînd deci sarcinilor de conținut ale Naționalului în educarea socială și estetică a publicului, să cuprindă, în același timp, în distribuții întregi sau ansambluri, un prim pas în această direcție a fost spectacolul cu „Castiliana” în regia lui Horie Popescu unde și-au găsit o excelentă întrebuințare un număr important de elemente tinere și valoroase, puțin prezente pînă acum pe scena noastră. Într-o viitoare premieră a teatrului, „Domniile Glembay”, la care lucrează maestrul emerit al artei, Mony Ghelester, rolul principal îl definește Gh. Cozorici, actor de mari resurse, neexploatate încă pînă acum. În „O scrisoare pierdută”, în rolurile lui Catavencu și Dandanache, au apărut în ultimul timp Dem. Rădulescu și respectiv Mihai Fotino, s.a.m.d. Cu toate acestea, consider că problema folosirii tuturor actorilor talentați de care dispune Teatrul Național din București nu este rezolvată decît în parte, ceea ce m-a determinat să studiez în momentul de față modalitatea introducerii în repertoriul acestei stagiuni a unor noi piese care, să dea posibilitatea afirmării

HORIA LOVINESCU, consideră că repertoriul poate rezolva problema folosirii actorilor actoricești de talent, în măsura în care teatrul și directorii de scenă vor fi obligați să acorde dubluri și chiar duble distribuții: „Mă gândesc că este necesar, atât pentru crearea unor posibilități de afirmare interpretelor, cît și pentru securitatea spectacolului. În teatrul nostru am preconizat de cînd un regulament al dublurilor.

TATIANA IEKEL, actriță la teatrul „Mic”, este de părere că stabilirea distribuțiilor fiecărei piese, odată cu alcătuirii repertoriului „ar asigura, pe de o parte, o privire de ansamblu asupra colectivului actoricesc, sînd la o distribuție cît mai adecvată a in-

terpreților, pe de altă, ar da acestora din urmă timp pentru studierea aprofundată a rolului lor.”

Fiindcă a venit însă vorba de distribuții, trebuie să notăm aici, în aceeași ordine a măsurilor ce trebuie să pot fi luate pentru o cît mai bună și completă folosire a actorilor de talent, hotărîrea teatrului „Nottara” de a nu mai apela, ca un principiu, la actori din afară și de a rezolva toate problemele spectacolului cu forțe proprii.

Dacă însă directorii teatrelor și regizorii lor revine o mare parte din răspunderea față de realitatea actoricească, care nu și-au găsit sau nu și-au găsit în momentul de față întrebuințarea cuvenită, ar-tista emerită LILIANA TOMESCU crede că o răspundere nu mai mică revine actorilor însiși: „Există, cum practica a dovedit-o, goluri de activitate în cariera fiecărui actor. Nu vreau să discut acum dacă e bine sau nu ca aceste goluri să existe. În schimb mi se pare neapărat necesară discuția în jurul sarcinilor actorului. Cred că este obligatoriu ca un actor fie că joacă, fie că nu, să studieze cu perseverență, să accepte orice rol, cît de mic — cred cu tărie că și rolurile mici pot fi prilej de adevărate creații — să facă lucruri cît mai variate, să joace dacă i se oferă prilejul pe scenele teatrelor din țară.”

Incheiem deocamdată această anchetă noastră despre folosirea actorilor în teatre. Sîntem convinși că și acad. ZAHARIA STANCU, ca una din principalele căi de rezolvare a situației multor actori talentați dar neîntrebuințați, este modul cum se alcătulează repertoriul, ca și scriitorul HORIA LOVINESCU, că dublurile pot fi prilej de afirmare a unor actori pînă acum mai puțin folosiți, ca și VICTORIA DINU, ȘTEFAN BĂNICĂ și alții că, răspunderea față de talentele din teatrele noastre și chiar față de teatrele care directorii de scenă mai puțin comoditate și o mai mare obiectivitate în aprecierea și folosirea celor cu care lucrează. Și, în sfîrșit, că actorii pot și își face mai mult pentru propria lor realizare. În același timp însă, credem că folosirea judicioasă a cadrelor actoricești, presupune o mai mare răspundere a directorilor de teatre, a regizorilor și chiar actorilor față de public, față de cuprinderea unui cît mai mare număr de spectatori. Publicul cartierelor bucurestene, ca și publicul unor orașe în plină dezvoltare, este de departe de a fi saturat, este de departe de a fi saturat de spectacole în aceste părți ale orașului sau în alte orașe. Realitatea că public există peste tot nu pare să fi ajuns încă la cunoștința unor teatre care „experimentează” uneori în dauna spectacolului cu public și altele în aceea a unor actori, care oricît ar părea de ciudat preferă să nu joace în București, decît să joace în altă localitate.

Pe de altă parte, așa cum s-a mai scris în ziarul nostru, teatrele bucurestene au prezentat în cursul actualei sesiuni un număr extrem de mic de premii, față de repertoriul propus inițial, ceea ce a scos din circuitul scenei mulți actori valoroși. De asemenea au rămas nefolosite o serie de forme de atragere a publicului la teatru, cum sînt matineele pentru școlari sau pentru diferite categorii de spectatori, conferințele de istorie a teatrului, însoțite de exemplificări și altele, care, în afară de ar da posibilitatea actorilor să joace pe măsura posibilităților lor, ar aduce o contribuție educativă importantă. Se mai ridică deci în ceea ce privește folosirea cadrelor actoricești și alte probleme decît cele atinse în ancheta de față, probleme care trebuie să intre în preocupările conducătorilor de teatre și ale Comitetului pentru Cultură și Artă spre a găsi metodele cele mai potrivite pentru clarificarea căilor de folosire a talentelor actoricești pe măsura posibilităților și valorii lor ca și a exigențelor de calitate artistică ale publicului spectator

Anchetă realizată de:
MARIANA PIRVULESCU
OLTEA VASILESCU
IOANA POPESCU

ALFRED HOFFMAN

Punctul pe i

Amănunte neelucidate

Atenție: nu căutați restaurant la Pașcani! Pentru că, în ziua de 14 octombrie 1966, singurul restaurant, intitulat „Victoria”, și-a tras... victorios „obloanele, pentru renovare. Și lucrările au început cu ceea ce era mai important și absolut esențial: schimbarea denumirii localului — din „Victoria” în „Parc” — măsură care a și fost aplicată la Partea a doua a lucrărilor cuprindea cîteva amănunte, ce-i drept încă neelucidate: de pildă, procurarea fondurilor pentru reparații. Amănuntul nu s-a lămurit nici pînă azi, drept care, după aproape patru luni de zile, restaurantul „Parc”, fost „Victoria”, se află și acum cu lacătul pus pe ușă! Acum, dacă vreți să serviți masa la Pașcani, ești sfătuit: „Luați un autobuz, sau un taxi, pînă la restaurantul din gară. Dacă sînteți numai în trecere pe aici și vă grăbiți, atunci oprit-vă la Roman ori la Fălticeni.”

București-Brașov, dus și întors

Poate nu știți că distanța dintre gara Brașov și centrul orașului, este mai mare de cît cea dintre București și marele centru industrial de la poalele Timpei! Nu-i nimic, aflați acum. Și dacă totuși nu credeți, aveți argumente concrete oferite de oficiul poștal Brașov: presa, care sosește în localitate la orele 9.46, ajunge în cel mai fericit caz abia la orele 13, la chișcul din fața poștei. În cartierele mărginașe sau la magazinele de difuzare a presei de pe strada Republicii, ziarele se pun în vînzare abia după cinci-șase ore de la

București-Brașov, dus și întors

Poate nu știți că distanța dintre gara Brașov și centrul orașului, este mai mare de cît cea dintre București și marele centru industrial de la poalele Timpei! Nu-i nimic, aflați acum. Și dacă totuși nu credeți, aveți argumente concrete oferite de oficiul poștal Brașov: presa, care sosește în localitate la orele 9.46, ajunge în cel mai fericit caz abia la orele 13, la chișcul din fața poștei. În cartierele mărginașe sau la magazinele de difuzare a presei de pe strada Republicii, ziarele se pun în vînzare abia după cinci-șase ore de la

Cu fața spre cerințele cetățenilor

(Urmare din pag. 1)

tr-un cuvînt, sfaturile populare trebuie să se afle în permanență cu fața spre cerințele cetățenilor. Sînt nemurătoare exemple care vin în sprijinul acestei convingeri. În satul Măgureni, din raionul Lăpuș, sfatul, cînd cîntărește cerințele și posibilitățile, a organizat cu sprijinul locuitorilor o lucrare de captare a cititorilor ivoare. Ei au amenajat un lac de acumulare și, printr-o conductă de aducțiune de 2 km., au adus apă potabilă în sat. Astăzi, fiecare locuitor din Măgureni are apă în casă întocmai ca la oraș. O lucrare asemănătoare este pe terminate și în satul Vîmă Mică din același raion. Asemenea fapte, numeroase în regiunea noastră, dovedesc că atunci cînd eforturile sînt bine organizate, cînd cerințele și posibilitățile sînt bine cunoscute se pot îndeplini lucrări însemnate de interes social-cultural și gospodăresc. Contribuția dată de cetățeni la acțiunea de gospodărire și înfrumusețare a satelor este subliniată, în regiunea Maramureș și de valoroasele bunuri create. Cele 68 de săli de clasă, 11 cîmine culturale, 3 dispensare umane, 3 băi sfîrșite și altele asemenea construcții din anul trecut, valorează peste 9 milioane. La acestea se adaugă și lucrările gospodărești care prețuiesc zeci de milioane. Anul acesta pe baza posibilităților existente și a cerințelor exprimate de cetățeni ne-am propus să realizăm alte numeroase lucrări gospodărești și edificare menite să ducă la înflorirea continuă a satelor.

Proiectele, sprijinite cu însuflețire de mase, ne arată că cerințele oamenilor muncii de la sate sînt din ce în ce mai numeroase și mai complexe. Trebuie să recunoaștem însă că posibilitățile regiunii noastre sînt cu mult mai mari decît realizările. Fapt de această constatare se pune întrebarea: de ce n-am reușit să valorificăm toate posibilitățile? N-am

reușit pentru că socotesc că n-am făcut totul pentru cunoașterea amănunțită a cerințelor populației, pentru că uneori secțiile noastre studiază empiric aceste cerințe, le cataloghează statistic fără să facă o selecție în funcție de urgență și posibilități. Din această cauză nu se insistă în toate sectoarele de activitate subordonate sfaturilor populare pentru găsirea celor mai eficiente soluții. De aceea, cred că una din sarcinile noastre urgente și de răspundere este fundamentarea științifică a cercetării cerințelor maselor.

Mă gîndesc, în acest sens, că în cadrul secțiilor de muncă care au contingență cu masele de oameni ai muncii să repartizăm cadre de specialitate capabile să organizeze anchete sociale, să studieze pe baze științifice problemele pe care le ridică la ora actuală viața socială. Fiește că un aport de foarte mare importanță îl pot aduce la rezolvarea acestor probleme deplătirea sfaturilor populare, precum și celelalte forme ale muncii organizatorice de masă.

Față de cîmpul atît de vast al activității de masă a sfaturilor populare socot că o necesitate absolută înțelegătoare continuă a activității organizatorice. În această ordine de idei mi-aș permite să arăt că la nivelul comitetului executiv al sfatului popular regional și ale sfaturilor populare raionale și orașenești unul din vicepreședinți să se ocupe exclusiv de muncă organizatorică și de masă. Este necesară de asemenea îmbunătățirea structurii secției organizatorice, întărirea ei din punct de vedere calitativ. Așa cum există în secțiile economice ingineri și specialiști și aici ar trebui să lucreze oameni cu temeinice cunoștințe de sociologie, capabili să studieze fenomenele sociale, tendințele, cerințele, să caute și să găsească soluțiile care mai bune, fundamentate științific. Susțin acest lucru întrucît este cît se poate de neajut ca o activitate de asemenea importanță să se

turi-garduri, alții sînt nevoiți să alerge pe străzi vecine, pregătindu-se pentru doborîrea recordului la maraton. Cu alte cuvinte, vreți — nu vreți — te antrenezi.

Ca pe un

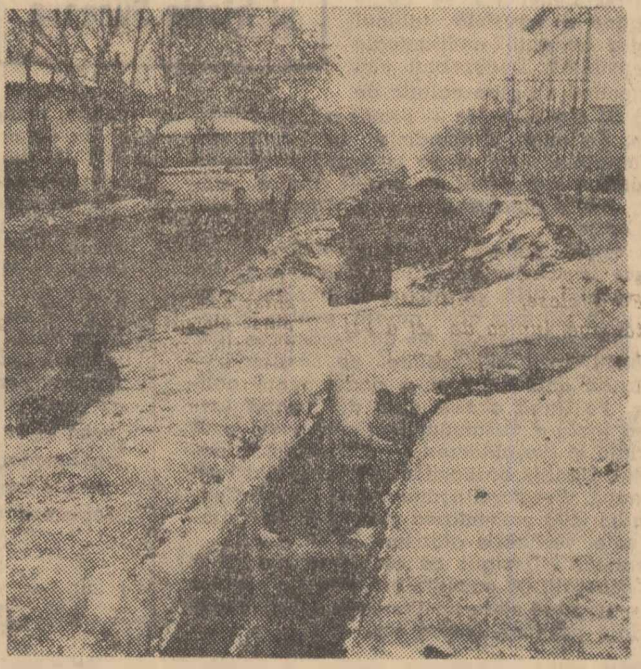
Atletism cîmp de bălăie

Băcăuani în general nu stau prea bine cu atletismul. Și asta pentru că nu sînt în formă. Dar dacă cei de la UCS n-au reușit să găsească încă o metodă eficientă de antrenament, s-a gîndit în schimb la întreprinderea comunală să le vină în ajutor. Drept care, de cîteva zile, echipa de instalatori ai întreprinderii respective a început să colinde străzile din cartierele mărginașe ale orașului. Scopul? În principal antrenamentul, în subsidiar, deslușirea tuturor cîșmelelor publice! Chipurile, pentru a preveni risipa de apă. În realitate — pentru a preveni efectele neglijenței întreprinderii, care nu s-a îngrijit de protejarea cîșmelelor împotriva înghețului.

Ca atare, cetățenii de pe străzile Nufetilor, Dr. Aroeanu și numeroase alte artere din mărișoara orașului au fost obligați să găsească diverse forme pentru redobîndirea condiției fizice și a... apei. Unii caută cîșmele prin curțile vecine și astfel se antrenează la sări-

Sancturile pe care le vedeți nu sînt de loc proaspete. Ele au fost săpate pe str. Vatra Luminosă încă înainte de a cădea prima zăpadă urmînd să adăpostască o conducă necesară șanțierului din apropiere. De atunci au trecut luni de zile și strada continuă să aibă aspectul unui cîmp de luptă părăsit.

Am vrea să atragem atenția Sfatului popular al Capitalei că despre înțelegerea acestui cîlt al orașului am mai scris, fără să se ia vreo măsură. Acum publicăm fotografia. Dacă nu se face nimic, ar urma în mod logic să reproducem peisajul în relief. Dar această tehnică fotografică încă n-a fost descoperită, după cum întreprinderile pendin-tice de statul popular n-au descoperit încă metoda de a-și duce la bun sfîrșit și operativ lucrările începute.

Spectacolele săptămînii

Mai bogată în evenimente decît săptămînile din urmă, această săptămînă începe minime, marchează patru PREMIERE DE FILME ARTISTICE, la care se adaugă patru noi documentare realizate de Studioul „Al. Sahia”. Prima premieră cinematografică, care merită citată ca un eveniment al stagiunii și care va ocupa începînd din 9 februarie, desigur pentru multă vreme, ecranul cinematografului „Patria” este coproducția româno-franceză „Dacii” — scenariul Titus Popovici, regia Sergiu Nicolaescu. Productiile studiourilor lituaniene „Nimeni nu voia să moară”, a studiourilor italiene „Nu sînt demni de tine” (cu Gianni Morandi) și a studiourilor poloneze „Cercul și iadul” sînt celelalte trei premiere de filme artistice. În completarea acestora, vor lua „Ritmuri și imagini” documentar folcloric și etnografic realizat de Virgil Calotescu și C. Tonescu-Tonciu. „Din lumea sfîrșitului” (regia D. Dădărlă, operator E. Ghidă) „Poveste pe 1 metru pătrat” documentar științific (Laurentiu Mărculescu și Mircea Popescu) și „Romante aspre”, film de model realizat de Slavomir Popovici cu muzica de Anatol Vieru.

Două PREMIERE TEATRALE — „Domniile Glembay” de Miroslav Krejza la Teatrul Național „I. L. Caragiale” în regia lui Mony Ghelester (simbătă 11 februarie) și „Candida” (de C. B. Shaw) marți 7 februarie) în regia lui George Carabin la Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra”, par să confirme impresia pe care ne-a lăsat-o săptămîna

mină trecută și anume că teatru nu sînt demni de tîrîrit totuși să lăsa din inerte. Pentru iubitorii cîntecului și dansului la 11 februarie o nouă premieră a Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor, intitulată „Cu piciorul pe pămînt”, pentru pasionații muzicii ușoare concertele sextetului „Les Suris” (Madagascar), și ale cîntăreței Jennifer (Franta), iar pentru cei ce preferă cirul un nou spectacol în arenă „International 67”, în care evoluează, alături de artiștii noștri de circ, și cîțiva oaspeți din Danemarca, R.F.G. și Italia.

Alți oaspeți se anunță LA OPERĂ. Pe scena Teatrului de Operă și Balet soprana sovietică Lamara Cicoșna va cînta rolul titular din „Madame Butterfly”, Charles Holland din Olanda va apare în „Othello” din opera cu același titlu de Verdi.

Teatrul Muzical din Brașov va da joi 9 februarie un spectacol cu „Vocevodii Higanilor” pe scena Sălii Palatului.

În sfîrșit, dirijorul Rolf Reinhardt din R.F.G. va dirija marți 7 februarie orchestra cinematografică în timp ce pianista Lotte Morel (Elvetia) va fi solista concertului Filarmonicilor „George Enescu” din 11 și 12 februarie, care va prezenta în prima audiere concertul pentru pian și orchestră de André François Marescotti. O primă audiere bucuresteană va prezenta joi 9 februarie și orchestra Simfonică a Radioteleviziunii cu „Sulta de balet” de Li-viu Ionescu.

Ne vizitează unul din cei mai tineri reprezentanți ai interpretării franceze, violoncelistul francez Pierre Fournier, a fost discipolul lui André Hekking, membru al unei familii ce numără nu mai puțin de patru violonceliști de mare talent. Profesorul său murise însă în a-celasi an — 1925 — în care Pierre Fournier își făcea debutul în viața de concert, un debut eroic, într-un anumit sens pentru că, după ce fusese nevoit să abandoneze o carieră timpurie de pianist din cauza unei boli, avusese voința să își însușească măiestria violoncelului la un grad care l-a situat alături de un Cassado, sau, astăzi, de un Rostropovici — în rîndul exponenților de faimă mondială al instrumentului cu expresivitate caldă apropiată. De altfel, Fournier ne destăinuie că, după dispariția unicului său profesor, s-a dezvoltat mai mult ca autodidact și că a avut de învățat în deosebi de la muzicienii din alte domenii ale interpretării, dirijorii, pianistii și cîntăreții. Vorbeste, ca despre marile evenimente ale carierei sale, de colaborarea cu marii dirijori ai secolului, ca Furtwängler, sau Bruno Walter, sub bagheta cărora realizează, avînd ca partener pe compatriotul său, violoncelistul Zino Francescatti, una din ultimele înregistrări ale venerabilului maestru al baghetelor, Dubuclu Concert de Brahms. A cîntat cu mulți mari pianști, între care Alfred Cortot și Wilhelm Kempff (— alături de care a realizat înregistrarea integrală a Sonetelor pentru violoncel și pian de Beethoven, editată de dînd după execuția „pe viu” din două concerte publice, fapt concludent pentru excepționalul auto-talent al artistului —). „Am făcut multă muzică de cameră”, spune Fournier, și își făcuse pe tot tînerii instrumentul și să facă la el — este cea mai înaltă școală a interpretării!”

Accompaniat de Orchestra FI-

larmonică de Stat „George Enescu” dirijată de Mihail Brediceanu, Pierre Fournier a prezentat Aseară Concertul în si minor de Dvorak. Acesta este, desigur, o capodoperă a literaturii violoncelului, dar am fi dorit să ne bucurăm mai din plin de umiltoarea cu muzici de înaltă calitate, ca Furtwängler, sau Fournier, ascultîndu-l într-un recital — de la Bach la contemporani — sau în lucrări mai rar cîntate. În orice caz, chiar într-o piesă atît de frecvent programată, individualitatea mare-lui artist francez a ieșit la iveală. Tonul său este vibrant, pătrunzător, fără a fi niciodată forțat, de altfel suplețea extremă a mișcării se poartă arcului este o cheie în acest sens. Cîntărețele sînt nobile, colorate pe alocuri de inflexiuni specifice, ca de glas omensc. Nimic ostentativ sau exagerat, Concertul de Dvorak apare purificat de orice retorism sau grandilocvență de prios, am spune că experiența de muzician de cameră a marelui solist este valorificată chiar într-o asemenea lucrare. Fournier imprimă frazelor pe alocuri accente puternice marcate, care ar părea uneori că rup desfășurarea largă a melodiilor, dar care apar pînă la urmă ca o trăsătură specifică a cîntului său instrumental. Acuratețea este perfectă, fluvența tehnică impresionantă atîtă o muncă consecventă, devotată, iar conlucrarea cu orchestra, pe care o ascultă tot timpul, cu atenție și exigență dovedește că inspiratia marelui muzician merge mîna în mîna cu luciditatea profesională.

Programul a mai cuprins două Preludii din opera Lohengrin de Wagner, precum și o primă audiere — Sifonia a patra de Nicolae Bănelu —, lucrarea am-plă, în care compozitorul se dovedește consecvent trăsăturilor cunoscute ale stilului său.

Premiile Academiei Republicii Socialiste România pe anul 1965

SECȚIA DE ȘTIINȚE MATEMATICE

1. Premiul „Simion Stoilov” — Lucrările: a) Algebra locală. Autor: Alexandru Lascu; b) Grupul de lucrări în domeniul teoriei axiomatică a funcțiilor armonice: Nicu Boboc (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

2. Premiul „Gheorghe Țiței” — Lucrările: a) Asupra unor evaluări ale funcțiilor derivabile cu aplicații la studiul problemei polilocale. Autor: Oleg Aramă; b) Asupra problemei bilocale pentru ecuații diferențiale liniare. Autor: Dumitru Rădulescu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FIZICE

4. Premiul „Dragomir Hurmuzescu” — Grupul de lucrări efectuate la Cîțoroni Institutului de fizică atomică: Nicolae Martalogu, Magda M. Tătaru, Radu Dumitrescu, Alexandru Alverca (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

5. Premiul „C. Miclescu” — Lucrările: a) Grupul de lucrări privind teoria largimilor reduse: Aurel Săndulescu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Grupul de lucrări privind caracteristicile unor diode tunel din germaniu puternic dopat cu siliu în care s-au introdus impurități de nichel cu cupru. Autor: Cristian George Constantin.

SECȚIA DE ȘTIINȚE CHIMICE

6. Premiul „Gheorghe Pascu” — Lucrările: Fenomene de pasivitate și inhibiție a corozionului la aliaje ferose și aliaje de aluminiu: dr. Octavian Radovici (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

7. Premiul „Nicolae Teclu” — Lucrările: a) Reacții de transpoziție prin ion de carboniu: Ing. Aurora Bucur (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Reacții ale sărurilor de piril cu nucleofili: dr. Constantin Toma (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE TEHNICE

8. Premiul „Aurel Vlaicu” — Lucrările: a) Studiul teoretic și experimental al suspensiilor de autovehicule cu amortizoare telescopice: Floarea Dincă, Cristian Teodorescu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Cercetări teoretice și experimentale în domeniul mișcărilor supersonice efectuate în sufleria aerodinamică supersonică realizată în cadrul Institutului de

mecanica fluidelor. Autor: Alexe Marinescu.

9. Premiul „Traian Vuia” — Lucrările: a) Comportarea motoarelor sincrone în regimul dinamic special: Constantin Băla, Pompiliu Orșan, Mihai Bărgăuanu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Contribuția la studiul cavității rețetelor de profile: Octavian Popa (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE BIOLOGICE

10. Premiul „Emanoil Teodorescu” — Lucrările: a) Asupra acțiunii biologice a sulfonamidelor. Autor: Andrei Lazany; b) Lucrări în domeniul citologiei și citochimiei vegetale: Dumitru-Grigore Constantin (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); c) Purificarea virusului fîgăbenilor fecale în vederea studiului electronic-microscopic. Autor: Petru Ploaie.

11. Premiul „Emil Racoviță” — Lucrările: a) Harta regiunilor carstice din România: Vasile Dascăl, Teodor Rusu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Variația acidului lactic după stimularea electrică a mușchilor gastrocnemii al broaștei tratată cu acid mono-iodo-acetic, fluorură de natriu și 1-2-4 dinitrobenzen. Autor: Dinu Tănăsescu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

12. Premiul „Traian Săvulescu” — Lucrările: a) Bazele moderne ale alimentației. Autor: Gheorghe Băla; b) Studiul ecologiei și silviculturii al girnătelor dintre Olt și Telemann. Autor: Gheorghe Marcu.

13. Premiul „Ion Ionescu de la Brad” — Lucrările: a) Bazele fundamentale ale solului pentru sisteme de irigație. Autori: Rene-Jacques L. Bailly, Ion Antonescu, Vlad Perlea.

SECȚIA DE ȘTIINȚE GEOLOGICE ȘI GEOGRAFICE

14. Premiul „Grigore Cobălcescu” — Lucrările: a) Masivul eruptiv de la Bîrzava (Munții Drocei). Autor: Hara-lambie Savu; b) Studiul geologic și petrografic al regiunii Rășinari — Cîsnădoara — Sadu. Autor: Marcela-Dessila Codreac.

15. Premiul „Gheorghe Murgoci” — Lucrările: a) Munții Godeanu. Autor: Gheorghe Niculescu; b) Delta Dunării: Aurel Banu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

16. Premiul „Victor Babeș” — Lucrările: a) Activitatea antitumoră a lipidelor alcalice în microzomii celulelor.

lor în interfază (adulte): Gheorghe Gancevici (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări); b) Lucrări asupra histochimiei funcționale și patologice a proteazelor: Elena Gabrielescu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

17. Premiul „Gheorghe Marinescu” — Lucrările: a) Lucrări publicate în domeniul relațiilor dintre virusuri și tumori: Elisabeta Nastao (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Lucrări privind acțiunea directă a unor hormoni la nivelul ficatului izolat și purificat: Vaisler Lupu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE

18. Premiul „Nicolae Bălcescu” — Lucrările: a) Bănia din Tara Românească. Autor: Ștefan Ștefănescu; b) Comerțul Tării Românești și Moldovei cu Brăsova (sec. XIV—XVI). Autor: Radu Manolescu.

19. Premiul „Vasile Pîrvan” — Lucrările: a) Dacia. Autor: Hadrian Daicoviciu; b) Cum trăiau romanii. Autor: Nicolae Lascu.

20. Premiul „Simion Bărnuțiu” — Lucrările: a) Prezentarea în istoria dreptului românesc. Dreptul de promisiune. Autor: Valentin Georgescu.

21. Premiul „Ștefan Gheorghiu” — Lucrările: a) Mișcarea muncitorească din România 1893—1900. Autori: Damian Hurezanu, Victor Rață, Ion Iacob, Vasile Petrisor, George Tudoran, Nicolae Copolu, Ion Vitner, Gheorghe Dobre.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FILOLOGICE

22. Premiul „Timotei Cipariu” — Lucrările: a) Individualitatea limbii române în trezimele române. Autori: Alexandru Niculescu; b) Studii de stilistică eminesciană. Autor: Gheorghe Tohăneanu.

23. Premiul „B. P. Hasdeu” — Lucrările: a) I. Slavici. Autor: Pompiliu Marcea; b) Gheorghe Sincal. Autor: Mircea Tomus.

SECȚIA DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ

24. Premiul „Mihail Eminescu” — Lucrările: Cîntece tăcute. Versuri în proză. (2 volume). Autor: Adrian Manu.

25. Premiul „Ion Creangă” — Lucrările: a) Ion Creangă. Autor: Nicolae Breban.

26. Premiul „Ion Andreescu” — Lucrările: a) Pentru pace, pentru prietenie. (Dietură). Autor: Virgil Almasanu; b) Cîmp cu flori în violet, lan de grîu, Cîmp cu păpădi (și pentru toată activitatea din anul 1965). Autor: Vasile Grigore.

27. Premiul „George Enescu” — Lucrările: a) Cîntece apelor țării. Autor: Gheorghe Costinescu; b) Simfonia. Autor: Zoltan Aladar.

28. Premiul „Ciprian Porumbescu” — Lucrările: Suta și sonata. Autor: Dumitru Bughici.

Dezvoltarea colaborării economice româno-iraniene

Interviul acordat agenției „Agerpres”
de către GHEORGHE RĂDULESCU,
vicepreședintele Consiliului de Miniștri

— Vizita pe care am avut-o în Iran, la invitația primului ministru, Amir Abbas Hoveida, a fost deosebit de interesantă și rodnică. Astfel a caracterizat contactul avut cu realitățile iraniene tovarășii Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, în interviul pe care l-a acordat redactorului Agenției „Agerpres”, Adrian Ionescu.

Răspunzînd unei întrebări în legătură cu rezultatele înțevierilor avute cu personalități ale vieții politice și economice a Iranului, d-sa a spus:

— În timpul schimburilor de vederi, utile și constructive, s-a reafirmat dorința reciprocă de a explora și folosi și posibilitățile noi pentru dezvoltarea cooperării româno-iraniene, care, după cum se știe, a fost pusă pe baze solide cu prilejul vizitelor reciproce anterioare la nivel înalt.

În acest context, convorbirile avute în Iran au accentuat un amplu și sincer dialog în direcția largirii perspectivei colaborării între țările noastre, ambele părți manifestînd dorința dezvoltării relațiilor de prietenie. Astfel a- pare ca posibilă colaborarea dintre țările noastre în domeniul agriculturii, energiei, petrolier, minier, metalurgic și în alte sectoare. După aprecierea ambelor părți există deja o bună bază de plecare în direcțiile amintite. Comerțul și colaborarea economică între cele două țări se desfășoară în ritm și proporții ascendente, pe baza tradiției a acordurilor pe care le-am încheiat. În anul trecut, schimburile comerciale româno-iraniene au crescut de peste 8 ori în comparație cu nivelul atins în 1965.

Acordul de colaborare economică și tehnică, semnat în urmă cu doi ani la Teheran, precum și celelalte înțelegeri interguvernamentale încheiate ulterior, au creat condiții favorabile necesare creșterii volumului schimburilor de mărfuri între cele două țări. În acest cadru menționăm exportul românesc de tractoare și colaborarea pentru realizarea unei fabrici de tractoare în Iran, livrări de țite către România, precum și alte

schimburi reciproce de produse importante, necesare economiilor naționale ale celor două țări. S-au realizat totodată pași importanți pe tărîmul relațiilor culturale-stiințifice.

Referindu-se la contribuția pe care o aduce cooperarea româno-iraniană la promovarea colaborării între popoare, vicepreședintele Consiliului de Miniștri a declarat:

— Sunt convins că prin străduința comună de a perfecționa modalitățile de colaborare și de a fructifica posibilitățile existente, relațiile dintre România și Iran vor cunoaște noi progrese, în folosul ambelor popoare, constituind în același timp un aport la cauza păcii și colaborării internaționale. În acest sens tin să subliniez constatarea, făcută și cu prilejul vizitei în Iran, că țările noastre sînt animată de dorința comună de a-și aduce contribuția la cauza păcii și securității internaționale, la înțelegerea și colaborarea între popoare.

De o mare însemnătate în deosebite sens este faptul că ambele țări pun la baza relațiilor dintre ele principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității și avantajului reciproc.

Călătoria prin Iran — a subliniat d-sa — ne-a permis să cunoaștem mai bine Iranul, realitățile vieții din această țară. Am vizitat obiective industriale, ca de pildă, rafinăriile de la Abadan și instalațiile petroliere de pe Insula Khargh și am avut prilejul să admirăm monumente ale milenarelor istorii și civilizații iraniene din Teheran, Shiraz, Takht-e Djamchid și Isfahan. Succesele dobîndite pe plan economic, cum ar fi de exemplu, cele din industria petrolieră, agricultură și din alte domenii, în cadrul îndeplinirii programului de dezvoltare, în curs de desfășurare, sînt remarcabile și constituie rezultatul aplicării unor soluții determinate de condițiile specifice ale acestei țări.

Trebuie să relev în încheiere ospitalitatea cu care am fost înconjurat în tot timpul vizitei, apreciată ca o nouă și însemnată contribuție la promovarea relațiilor de prietenie și colaborare româno-iraniene.

Constituirea de lucru la Ministerul Industriei Chimice

Ieri a avut loc o constituire de lucru convocată de conducerea Ministerului Industriei Chimice pentru a analiza modul în care s-a îndeplinit planul de export în 1966 și sarcinile ce se pun pe această linie în cel de-al doilea an al cincinalului.

Analiza prilejuită de această constituire a scos în relief răspunderile mari ale ministerului de resort și ale întreprinderilor din subordine în îndeplinirea întocmai a tuturor contractelor de livrare.

Pe acest tărîm s-a insistat în mod deosebit pe necesitatea realizării ritmice a planurilor de export și pe fiecarei clauze contractuale. Critica severă a dresată unor întreprinderi care nu și-au îndeplinit obligațiile asumate, a adus în centrul atenției aspecte majore ale calității produselor exportate, ale măsurilor ce se impun pe linia asigurării competitivității produselor chimice românești pe piața mondială.

Referindu-se la succesele însemnate obținute în construirea socialismului în țara noastră, vorbitorul a subliniat că rezultatele primului an al cincinalului demonstrează avîntul cu care întregul nostru

turor contractelor de livrare. Pe acest tărîm s-a insistat în mod deosebit pe necesitatea realizării ritmice a planurilor de export și pe fiecarei clauze contractuale. Critica severă a dresată unor întreprinderi care nu și-au îndeplinit obligațiile asumate, a adus în centrul atenției aspecte majore ale calității produselor exportate, ale măsurilor ce se impun pe linia asigurării competitivității produselor chimice românești pe piața mondială.

Referindu-se la succesele însemnate obținute în construirea socialismului în țara noastră, vorbitorul a subliniat că rezultatele primului an al cincinalului demonstrează avîntul cu care întregul nostru

turor contractelor de livrare. Pe acest tărîm s-a insistat în mod deosebit pe necesitatea realizării ritmice a planurilor de export și pe fiecarei clauze contractuale. Critica severă a dresată unor întreprinderi care nu și-au îndeplinit obligațiile asumate, a adus în centrul atenției aspecte majore ale calității produselor exportate, ale măsurilor ce se impun pe linia asigurării competitivității produselor chimice românești pe piața mondială.

Referindu-se la succesele însemnate obținute în construirea socialismului în țara noastră, vorbitorul a subliniat că rezultatele primului an al cincinalului demonstrează avîntul cu care întregul nostru

turor contractelor de livrare. Pe acest tărîm s-a insistat în mod deosebit pe necesitatea realizării ritmice a planurilor de export și pe fiecarei clauze contractuale. Critica severă a dresată unor întreprinderi care nu și-au îndeplinit obligațiile asumate, a adus în centrul atenției aspecte majore ale calității produselor exportate, ale măsurilor ce se impun pe linia asigurării competitivității produselor chimice românești pe piața mondială.

turor contractelor de livrare. Pe acest tărîm s-a insistat în mod deosebit pe necesitatea realizării ritmice a planurilor de export și pe fiecarei clauze contractuale. Critica severă a dresată unor întreprinderi care nu și-au îndeplinit obligațiile asumate, a adus în centrul atenției aspecte majore ale calității produselor exportate, ale măsurilor ce se impun pe linia asigurării competitivității produselor chimice românești pe piața mondială.

Cu prilejul celei de-a 19-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și U. R. S. S.

ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALĂ

Cu prilejul celei de-a 19-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, sîmbătă după-amiază a avut loc la Casa prieteniei româno-sovietice din București o adunare festivă organizată de Consiliul general A.R.L.U.S.

La această manifestare au participat Mihail Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, reprezentanți ai unor instituții de stat și obștești, oameni de știință, artiști și culturi, muncitori din marile întreprinderi ale Capitalei. Au luat parte de asemenea, membri ai ambasadei Uniunii Sovietice la București. Adunarea festivă a fost deschisă de Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului general A.R.L.U.S.

Despre cea de-a 19-a aniversară a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică a vorbit Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, membru în Biroul Consiliului General A.R.L.U.S.

Subliniind faptul că Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică este un eveniment important în istoria relațiilor dintre statele noastre, vorbitorul a arătat că prietenia dintre popoarele române și soviétique are îndelungi tradiții. Tratatul încheiat în urmă cu 19 ani a contribuit la dezvoltarea relațiilor politice, economice și culturale, tehnico-stiințifice dintre România și Uniunea Sovietică. O largă dezvoltare a cunoscut colaborarea economică dintre cele două țări, Uniunea Sovietică ocupînd ponderea cea mai mare în schimburile comerciale ale României.

Vorbitorul a arătat apoi că dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre cele două țări, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist, servește intereselor ambelor țări, constituie un factor important al sporirii influenței socialismului și păcii în lumea contemporană.

În continuare, Ion Moraru a arătat că poporul român urmărește cu simpatie și interes opera de construire a bazei tehnico-materiale a comunismului în Uniunea Sovietică și se bucură în mod sincer de succesele poporului sovietic. Oamenii sovietici, conduși de Partidul Comunist, au transformat țara lor într-o putere industrială de prim rang, căreia îi revine astăzi aproape o cincime din producția industrială mondială. S-au înregistrat noi succese în cercetarea spațiului cosmic și în alte domenii importante ale științei, tehnicii și culturii, s-a obținut o creștere însemnată a nivelului de trai al poporului. În prezent, poporul sovietic desfășoară o largă întrecere socialistă pentru a împlini cu victorii deosebite cea de-a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Referindu-se la succesele însemnate obținute în construirea socialismului în țara noastră, vorbitorul a subliniat că rezultatele primului an al cincinalului demonstrează avîntul cu care întregul nostru

popor participă la îndeplinirea obiectivelor de însemnată istorică cuprinse în documentele celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român. Prietenia și alianța frățescă cu toate țările socialiste, întărirea colaborării multilaterale dintre popoarele acestor țări în interesul fiecăreia dintre ele și ale sistemului mondial socialist se află în centrul politicii externe a Partidului Comunist Român, a guvernului Republicii Socialiste România. În același timp, țara noastră intensifică relațiile și contactele sale cu numeroase state din Europa și de pe alte continente, indiferent de orientarea lor socială, pe baza principiilor respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne ale altor state, egalității depline în drepturi și avantajului reciproc. Ea se călăuzește de ideea utilității unor acțiuni și măsuri concrete, menite să netezească drumul spre întărirea securității și păcii în Europa, aducînd astfel o contribuție însemnată la desinderea internațională, la zădărnicierea planurilor cercurilor imperialiste, militariste și revanșarde, la întărirea păcii în lume.

În încheiere, vorbitorul a adresat poporului sovietic, în ajunul celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, calde felicitări, urîndu-i din inimă succese și mai mari în construirea comunismului.

După ce a mulțumit pentru cuvintele calde roșite la adresa Uniunii Sovietice și a poporului sovietic, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, a subliniat că tratatul sovieto-român, slujeste telurilor nobile ale întăririi continue a prieteniei frățesti și colaborării multilaterale dintre țările noastre, cauze unității și coeziunii tuturor statelor socialiste.

În anii care au trecut, prietenia popoarelor noastre, cimentată pe veci de singele ostailor sovietici și români căzuți în lupta comună împotriva fascismului, pentru libertate și independență, a cunoscut o dezvoltare continuă.

Toți oamenii sovietici se bucură sincer de succesele remarcabile pe care oamenii muncii din Republica Socialistă România le obțin an de an, sub conducerea avangardii lor de luptă — Partidul Comunist Român.

Vorbitorul a arătat apoi că poporul sovietic, sub conducerea P.C.U.S., a obținut anul trecut succese remarcabile în

construirea comunismului, în îndeplinirea programului dezvoltării economice și culturale a țării sale, preconizat de Congresul al XXIII-lea al P.C.U.S. Sporul producției industriale a fost în U.R.S.S. anul trecut, primul an al noului cincinal de 8,6 la sută față de 6,7 la sută cit prevedea planul. Au intrat în funcțiune aproximativ 400 mari întreprinderi industriale. Ca și în țara dv. și în U.R.S.S. s-a obținut anul trecut cea mai bogată recoltă de cereale din întreaga istorie a țării. Recolta globală de cereale a fost de 170,8 milioane tone. Veniturile reale ale oamenilor muncii au crescut în 1966 cu 6 la sută, în țara dv. fost construite peste 1.850 locuințe bine amenajate.

În acest an, poporul sovietic împreună cu popoarele țărilor socialiste frățesti, cu oamenii muncii și oamenii progresiști din întreaga lume va sărbători ca un eveniment de uriașă importanță internațională 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii — eră socialismului și comunismului. Pregătindu-se pentru acest jubileu glorios, oamenii muncii din U.R.S.S. sînt ferm hotărîți să muncească și mai bine, să obțină noi succese în construirea comunismului.

Poporul sovietic — a spus în continuare A. V. Basov — se mîndrește și preluete relațiile de prietenie frățescă, stabilite între partidele, guvernele și statele noastre. Aceste relații se bazează pe comunismul ideologic marxist-leninist, pe unitatea de scopuri în lupta pentru construirea comunismului și consolidarea păcii generale.

Țările noastre, ca și alte state socialiste, luptă consecvent pentru pace și securitate internațională, pentru dezarmare, împotriva imperialismului și colonialismului.

Paralel cu succesul colaborării țării noastre pe plan internațional, se adresează și se lărgesc tot mai mult legăturile bilaterale româno-sovietice în toate domeniile.

În încheiere, vorbitorul și-a exprimat convingerea că tratatul sovieto-român va servi și pe viitor cauzelor prieteniei îndestructibile între popoarele noastre, intereselor consolidării securității internaționale, cauzei unității puternicului sistem socialist, triumfului cauzei comunismului și păcii în întreaga lume.

În încheierea adunării, soliștii ai Teatrului de Operă și Balet au prezentat un program artistic. (Agerpres).

Cocteil la ambasada română din Moscova

MOSCOVA 4. Corespondenții Agerpres, S. Podnă, transmite: Sîmbătă, Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, a oferit în saloanele ambasadei un cocteil cu prilejul celei de-a 19-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică.

Au participat A. N. Șelepin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., M. S. Solomonov, secretar al C.C. al P.C.U.S., G. Dzonidenze, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.,

I. Paletkis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikolaj, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. I. Konotop, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al Comitetului Regional Moscova al P.C.U.S., președintele Asociației de prietenie sovieto-române, mareașii generali, activiști ai C.C. al P.C.U.S., reprezentanți ai conducerii unor ministere și comitete de stat, oameni de cultură, ziariști.

Cocteilul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

NICARAGUA: Alegeri somoziene

În republica Nicaragua urmează să se desfășoare astăzi alegeri prezidențiale. Acest eveniment ar fi putut trece desigur neobservat, dacă e- voluția situației politice, dar mai ales serioasele tulburări petrecute în ultima vreme în această mică țară din America centrală nu ar fi atras atenția opiniei publice internaționale.

Intr-adevăr, într-o perioadă de mai puțin de trei luni capitala Nicaragui — orașul Managua — a fost de două ori scena unor violente incidente între armată și populația civilă.

Reprimarea sălbatică a demonstrațiilor, precum și celelalte măsuri luate împotriva forțelor opozite, demonstrează că ecurile stăpînitoare interne și străine, care exploatează bogățiile țării, sînt hotărîte să-și atingă cu orice preț scopul propus și, anume: acela de a reduce la putere „dinastia” fostului dictator Anastasio Somoza, în persoană fiului acestuia, Anastasio Somoza junior, care este în prezent comandantul suprem al armatei.

Este cunoscut faptul că „dinastia” Somoza s-a făcut nevăzută de pe scena politică nicaraguiană în anul 1963, cînd fiul mai mare al fostului

dictator asasinat în anul 1956, Luis Somoza, a recurs la o manevră abilă, încredinșîndu-se în mod artificial regimului reacionar o fată de „democrație”. Prin organizarea unui simulacru de scrutin, el l-a împins atunci pe primul plan al circumirilor pe unul din prietenii cei mai intimi ai clanului său, Rene Schick Gutierrez, preferînd să rămînă un timp în umbră. În vara anului trecut, după înțetarea din viață a lui Schick, a fost adus ca președinte interimar pînă la scrutinul prezidențial un alt prieten apropiat al clanului Somoza, Lorenzo Guerrero, lider al liberal-democrat, care l-a desemnat drept candidat al său

în alegeri pe Anastasio Jr., avînd grijă, în același timp, să-și „asigure” și condițiile „succesului”.

Această posibilitate nu este de loc exclusă, după cum remarcă comentatorii de presă, mai ales dacă se are în vedere faptul că, pe lîngă măsurile represive ale juntei militare, înșeși normele procedurale ale scrutinului au fost încălcate. Este de ajuns să arătăm doar că în aceste alegeri nu există nici un fel de liste electorale și nici cărți de alegător, că în tribunalele electorale investate cu controlul desfășurării alegerilor reprezentarea partidelor de opoziție este aproape inexistentă.

EMILIAN GAINA

Participarea președintelui chilian la reuniunea interamericană la nivel înalt condiționată de atitudinea senatului

SANTIAGO DE CHILE 4 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în Comisia senatorială pentru probleme externe, ministrul de externe chilian Gabriel Valdes a declarat că președintele Frei nu va participa la proiectata întîlnire a președinților din țările americane în cazul în

care Senatul nu-și va revizui atitudinea negativă față de vizita în S.U.A. a președintelui, Gabriel Valdes a condiționat participarea sa la conferința din februarie a ministrilor de externe din țările O.S.A. de revizuirea atitudinii Senatului.

Vizita ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu, în Belgia

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a plecat sîmbătă după-amiază spre Belgia, unde va face o vizită oficială la invitația ministrului afacerilor externe al acestei țări, Pierre Harmel.

Printre persoanele oficiale care l-au salutată la plecare din Gara de Nord se afla și Robert Van Overberghe, însoțind cu afaceri ad-interim al Belgiei la București. (Agerpres).

În dezbaterile colegiului Ministerului Minelor Eficiența cercetării științifice miniere

Ieri, într-o ședință de lucru, colegiul Ministerului Minelor a analizat îndeplinirea sarcinilor înscrise în planul cercetării științifice pe anul 1966 precum și problemele ce decurg din sarcinile sporite ale cercetării miniere în acest an. Cu acest prilej s-a subliniat că realizarea temelor din planul de stat și departamental de cercetare tehnico-științifică, aplicarea rezultatelor cercetării în producție, au condus la obținerea unor economii importante, la punerea în valoare a noi zăcăminte și promovarea unor metode moderne privind tehnica securității, protecția muncii și salivarea minieră.

Analiza a relevat totodată că deosebită calitate lucrărilor s-a înfăptuit, mai apar încă faze de cercetare insuficient aprofundate iar unele probleme, de deosebită importanță, nu și-au găsit o rezolvare corespunzătoare (în general cele

impuse de exploatarea zăcămintelor și mezanizarea lucrărilor). Pe lîngă măsurile luate pentru remedierea acestor deficiențe, colegiul a recomandat organizarea unor activități complexe de cercetări orientate pe problemele rentabilității unităților miniere. În paralel, ridicarea calității muncii de cercetare impune și o mai bună corelare între planul de cercetare științifică și cel al unităților de producție. Pînă în fața sectorului minier sarcini de mare complexitate, planul de cercetare pe 1967, parte integrantă a programului unitar de cercetare științifică pe perioada 1966—1970, cere înlăturarea deficiențelor semnificate cu maximă operativitate.

În partea a doua a ședinței colegiul Ministerului

Actualitatea internațională

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în Tunisia

(Urmează din pag. 1)

cialist Desturian al provinciei Bizerta, împreună cu alte oficialități, au urât bun venit oaspeților români. Președintele municipalității, oficialități locale, conducerea oțelăriei, numeroși muncitori ai întreprinderii au făcut o caldă primire președintelui Consiliului de Stat al României la intrarea în uzină. Oaspeții au parcurs principalele sectoare ale oțelăriei.

Această primire prietenească a fost făcută înalului oaspete de către muncitorii întreprinderilor ce își desfășoară activitatea în clădirile fostului arsenal din perioada ocupației coloniale. Aici se află un ansamblu de întreprinderi —

Uzinele de montat tractoare, de aparate electrocasnice, de construcții de motoare, de reparatii navale, precum și fabrica de confecții care își desfășoară în cea mai mare parte activitatea cu capital și cadre tunisiene.

Deosebit de călduroasă a fost primirea făcută de populația orașului Bizerta. Lozinci de bun venit scrise în limba română și arabă se aflau pe întregul parcurs. O companie de onoare a marinarilor din Bizerta a dat onorul, iar fanfara a intonat imnurile de stat ale României și Tunisiei.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, Bujor Almășan, ministrul minelor, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe

și Ioan Georgescu, ambasadorul României la Tunis au constituit memoria martirilor tunisieni căzuți în lupta pentru eliberarea Bizertei, depunând o coroană de flori la Monumentul eroilor.

Guvernatorul Bizertei, Hedi Baccouche a oferit un dejun în onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. După-amiază oaspeții s-au înnoptat la Tunis.

Soția președintelui Chivu Stoica, însoțită de soția președintelui Tunisiei, a făcut o vizită la sediul Uniunii naționale a femeilor tunisiene.

L. Brejnev a sosit la Praga

PRAGA 4 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, răspunzând invitației C.C. al P.C. din Cehoslovacia, la 4 februarie a sosit la Praga Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S. împreună cu I. V. Andropov, secretar al C.C. al P.C.U.S.

La gara din Praga ei au fost întâmpinați de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia și de alte personalități.

SAIGON:

Puternică explozie la un depozit de muniții american

SAIGON 4 (Agerpres). — O puternică explozie a avut loc sâmbătă dimineață la imensul depozit american de muniții de la Long Binh — la aproape 40 kilometri de Saigon —, iar în depozit provocat de această explozie continuă încă după 6 ore de la declanșarea ei. Pînă în prezent nu se cunoaște numărul victimelor, iar regiunea afectată de incendiu a fost pusă sub un sever control. Aceasta este a patra oară cînd patrule sud-vietnameze reușeau să provoace explozii de marl proporții la depozitul de la Long Binh, începînd din noiembrie 1966.

C. C. al P. C. din Grecia cere legalizarea partidului

ATENA 4. Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Oficiul partidului E. D. A. „Avghi” a dat publicității sîmbătă dimineața o scrisoare a C.C. al Partidului Comunist din Grecia, adresată parlamentului, guvernului și partidelor politice. În scrisoare se subliniază că în ultima perioadă liderii ai partidelor politice, personalități ale vieții sociale și culturale, ziare de diferite tendințe politice, aparținînd unor partide și grupuri politice, precum și o mare parte a opiniei publice grecești, s-au declarat în favoarea legalizării Partidu-

lui Comunist din Grecia. Legalizarea partidului constituie o problemă de însemnătate națională, întrucît P.C. este reprezentantul intereselor unei importante părți a populației țării, iar democrația este indivizibilă. P.C. din Grecia cere să i se recunoască dreptul de a participa la frîmîntările vieții politice ale țării, să se ia măsuri pentru desființarea măsurilor excepționale, iar refuzul politicilor să li se acorde posibilitatea de a se repatria. Scrisoarea este semnată de președintele C.C. al P.C. din Grecia, Apostolos Gerosos.

Demisia lui Reuther ar putea scinda centrala sindicală americană

NEW YORK 4 (Agerpres). — Walter Reuther, președintele Sindicatului unit al muncitorilor din industria de automobile și autoane din S.U.A., vicepreședinte al A.F.L.-C.I.O., și-a anunțat vineri demisia din Comitetul executiv al centralei sindicale americane A.F.L.-C.I.O. Observatorii politici apreciază că demisia lui Walter Reuther poate avea drept consecință scindarea centralei sindicale americane A.F.L.-C.I.O., ca urmare a divergențelor

profunde care opun pe cei doi lideri ai acestui sindicat. În timp ce George Meany promovează o politică de „alinare”, la politica „Administrației”, afirmînd chiar că conducerea A.F.L.-C.I.O. va cere „suspendarea” oricăror acțiuni greviste care ar afecta eforturile Administrației de ducere a războiului în Vietnam, Walter Reuther face apel la sprijinul acțiunilor revendicative și la boicotarea politicii oficiale în Vietnam.

Solidaritate și dragoste

La uzinele Headings din Birmingham — Anglia, a avut loc zilele trecute o grevă cu implicații mai puțin obișnuite. Întrucît organizația lor sindicală nu era recunoscută de administrație, un mare grup de muncitori a inițiat o grevă de protest, formînd pichete în jurul întreprinderii. Între participanții la grevă s-a numărat și tînăra Margaret Faulkner (prima din dreapta în fotografia alăturată). Dar, în cazul ei, greva nu a însemnat numai o simplă participare la mobilizarea forței organizate a colectivului de femei.

Pentru Margaret, acțiunea grevistă a echivalat și cu un test al dragostei, deoarece, în legătură cu alăturarea la grevă, Margaret avusese o dispută aprinsă cu logodnicul ei, Harold Baker, șofer de camion la aceeași întreprindere. Harold nu dorea inițial să se solidarizeze cu acțiunea. Pregătindu-se de căsătorie, el și logodnica sa, strîngeau banii necesari pentru a-și întemeia un cămin. Făcînd grevă, Margaret nu mai câștiga nimic. Harold dorea ca măcar el să continue să câștige, pentru a nu fi siliți, din motive bănești, să amîne nunta. Dar Margaret nu a fost de acord cu logodnicul ei. Ea i-a cerut stăruitor să se solidarizeze acțiunii greviste chiar cu riscul de a amîna ziua căsătoriei, amenințîndu-l că, în caz contrar, desface logodna.

După cum se vede în fotografie, Harold (alături de Margaret) nu a mai ezitat, pînă la urmă, să se alăture grevistelor. Și greva a continuat, cu toate că ea a dus la intruziunea căsătoriei: administrația, după cum scrie reporterul ziarului Daily Express, i-a concediat pe greviști.

Toate acestea au făcut ca, în timpul manifestatiilor organizate de greviste, alături de lozincile revendicative să apară și lozinka purtată de Margaret și logodnicul ei: „Împreună, pînă moartea ne va despărți”...

N.A.S.A. a amînat pînă în 1968

orice zbor cosmic cu oameni la bord

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Viitorul zbor cosmic american cu oameni la bord a fost amînat pînă la începutul anului 1968, a anunțat vineri George Mueller, șeful programului de zbor al N.A.S.A. Amînarea cu aproximativ un an a zborurilor cosmonauților americani a fost determinată de evenimentul tragic petrecut în urmă cu o săptămînă pe

poligonul de la Cape Kennedy. În acest interval de timp, după cum a anunțat George Mueller, se va experimenta în schinș cabina spațială cu care în 1969 ar urma ca doi cosmonauți americani să ajungă în Lună. Se vor face, de asemenea, experimente pentru punerea la punct a rachetelor „Saturn-5” care va trimite în direcția Lunii pe cei doi cosmonauți.

Toasturile rostite la dineul de vineri seara

În toastul rostit la dineul oferit vineri seara în sa-lonele Hotelului „Hilton”, în onoarea președintelui Habib Burghiba și a soției sale, președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a relevat atmosfera plină de cordialitate în care se desfășoară vizita, expresie a sentimentelor de stimă și prietenie dintre popoarele română și tunisiană. Schimbul de vederi avut cu Excelența Sa, dl. președinte, cu membrii guvernului și cu președintele Adunării Naționale a Republicii Tunisienne, ca și cele ce vor urma, a spus vorbitorul, ne întăresc și mai mult convingerea că între țările noastre există climatul de înțelegere prietenească, care permite abordarea concretă, între factorii de răspundere competenți, a unui larg cerc de probleme privind cooperarea și colaborarea noastră. Vizita făcută în Tunisia se înscrie, în mod firesc, în evoluția pozitivă a relațiilor dintre cele două țări și reprezintă, fără îndoială, o manifestare a dorinței comune pentru dezvoltarea multilaterală a relațiilor româno-tunisienne. Toate acestea dau conținut și perspectivă raporturilor dintre țările și popoarele noastre, dovedind în mod concret posibilitățile largi de cooperare care există între țări cu sisteme social-politice diferite, atînci cînd această dorință este împărtășită în mod reciproc. Vorbitorul și-a exprimat con-

vingerea că această vizită, ca și aceea a președintelui Burghiba la București, așteptată cu deosebit interes, vor contribui la adîncirea colaborării dintre România și Tunisia, în interesul popoarelor română și tunisian și al păcii.

În toastul său, președintele Republicii Tunisienne, Habib Burghiba, a subliniat că după primele contacte avute cu președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și celelalte persoane care-l însoțesc în această vizită, a fost creată o atmosferă de colaborare și prietenie sinceră.

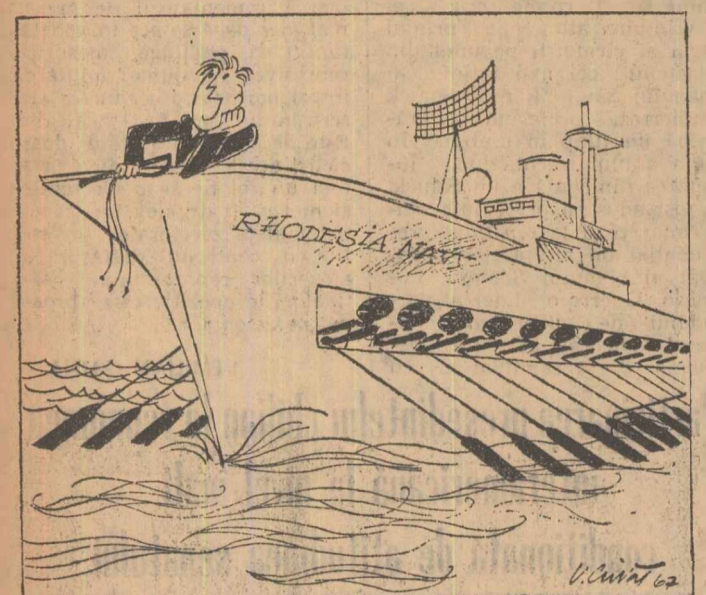
Referindu-se la problemele care se pun astăzi în fața Tunisiei și a României, președintele Burghiba a arătat că o caracteristică comună o reprezintă rezolvarea și abordarea acestora în spirit realist și cu toată răspunderea. Aceasta a făcut ca între noi să se nască o prietenie pe care sper să o confirmăm și dezvoltăm cu prilejul vizitei pe care o voi face în România, prin contacte fructuoase cu conducătorii României și cu poporul român. Vorbitorul a menționat că Tunisia caută să folosească cât mai mult experiența pe care o are România. Abordînd problema relațiilor economice între România și Tunisia, președintele Burghiba a remarcat faptul că economiile celor două țări sînt complementare, ceea ce oferă un câmp larg de desfășurare a acestor relații, în interesul reciproc al ambelor popoare.

Convorbiri privind lărgirea colaborării culturale, tehnico-științifice și economice

Ministrul minelor, Bujor Almășan, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe și Ioan Georgescu, ambasadorul României la Tunis, împreună cu consilierii și experții au avut convorbiri cu Ahmed Ben Salah, ministrul economiei și planificării. Au fost discutate probleme privind lărgirea cooperării în domeniul cultural și tehnic, pe baza acordurilor încheiate anul trecut la București. S-a căutat de

acord asupra necesității extinderii schimburilor de manifestări artistice și culturale. Pe plan tehnic, România va spori asistența acordată Tunisiei prin trimiterea de tehnicieni, în special medici, precum și pregătirea în România a unor cadre tunisiene. În ce privește colaborarea economică, cele două părți au convenit să analizeze posibilitățile dezvoltării acestei colaborări în domeniul petrolului și al exploatarea și comercializării fierului și fosforului tunisieni.

Recent, regimul rasist al lui Smith a anunțat că are posibilitatea să acolească chiar și cel mai aspru embargo asupra petrolului

Ion Smith: — Ne descurcăm noi și fără combustibil! Desen de VLAD CRIVAT

În așteptarea lui... Godeau

În timp ce Congresul Statelor Unite lua cunoștință de raportul bugetar și de cel economic al președintelui, în Canada vecină o comisie parlamentară îl audia pe unul din frații Rockefeller, într-o dispută care a produs destulă „agitatie”. Aflînd în cercurile financiare, cit și în cele politice din amîndouă țările: obiectul ei era decizia guvernului Pearson de a legaliza interzicerea, fără nici o excepție, a controlului străin asupra băncilor canadiene.

Avînd în vedere strînsa legătură dintre capitalurile americane și cele canadiene, poziția adoptată la Ottawa a trezit surpriză nu numai la Washington și New York, ci și în Europa occidentală, unde mulți observatori sînt dispuși să vadă în ea (ceea ce, de altfel premierul Pearson a și confirmat) alături de reacția în fața unei presiuni sufocante pentru economia Canadei și o încercare de a stăvilii gurile nesăturoase care, de dincolo de Mările Lacuri, sorb în proporții îngrijorătoare capitalurile canadiene.

Tot cam în același timp, dincoace de ocean, la Paris, se adoptau măsuri legislative importante privind mîscarea aurului și devalizarea în Franța, măsuri care, după părerea generală, tind să transforme capitala franceză într-o placă turantă a activității financiare și monetare a Europei occidentale.

Marea bătaie care a început în Occident încă de anul trecut și pare să fi ajuns acum aproape de punctul ei culminant, este bătaia pentru capitaluri declanșată de cercurile financiare americane, cu scopul de a compensa cu substanță altora, urmările negative ale deficitului balanței de plăți ex-

terne a S.U.A., ale presiunilor inflaționiste și scumpirii creditului, ale cheltuielilor militare record, factori care se agravează deosebit de mult în Europa occidentală, unde cerc vicios și care determină deteriorarea poziției dolarului ca monedă de rezervă. Se știe că, după apelul președintelui Johnson către marile corporații de a exporta cât mai puțini dolari și după ridicarea taxei de scont, acestea au lansat în Europa occidentală pentru susținerea propriilor afaceri și investiții, împrumuturi pe care banchierii vest-germani le-au calificat cu termenul, de loc măgulitor, de „raideri”. Au urmat într-o serie de țări vest-europene, printre care Anglia și Germania federală, diferite măsuri de ordinul poliției financiare, pentru a calma, pe cît posibil, canalele prin care „hidra” transatlantică sorbea mîduva însăși a dezvoltării lor economice. Dar politica administratiei S.U.A. de combatere a „hemoragiei dolarului” nu s-a limitat numai la apeluri: s-a instituit o taxă de egalizare a dobînzilor, a cărei menințare este să atragă fonduri din străinătate pe piața americană, în nădejdea că astfel se va micșora deficitul plăților externe. Și cu toate că cercurile financiare au cerut anul acesta

desființarea ei, pentru că s-a dovedit fără efecte serioase, ultimul mesaj economic al președintelui arată că ea nu va fi desființată, ci dublată. În pofida ei, procesul de creștere a deficitului plăților externe a continuat și anul trecut iar rezervele de aur n-au conținut să scadă atîncît cel mai scorbitor nivel înregistrat din anul 1957. Fenomenul exprimă criza de încredere în dolar care a cuprins țările occidentale. În general, nu numai Franța, pentru că s-a constatat că, din scurgerile de aur de la Fort Knox, Franța n-a absorbit decît ceva mai mult de jumătate. Restul a intrat în mod direct în băncile centrale ale altor țări apusene.

Care este cauza? Creînd ceea ce experții numesc „distorsiuni” în mișcarea capitalurilor, politica Washingtonului și a cercurilor de afaceri din S.U.A. a avut un efect la care, probabil, promotorii ei nu s-au așteptat și anume, a făcut din Statele Unite, într-o măsură care îngrijorează pe specialiști, „o bancă cu situație prea riscantă” (cum se exprimă un fost secretar de stat american) angajată, cu alte cuvinte, în operații pe credit dincolo de capacitatea ei normală de acoperire. Și lucrurile nu se potrec numai la nivelul marilor companii, ci și la nivel guvernamental. Se constată astfel că pierderile de aur ale tezaurului american depășesc datoria sa externă, ceea ce înseamnă că o serie de creditori au preferat să convertească dolarii în metal nobile. Pentru a-și menține

depozitele la nivelul strict necesar spre a nu trezi bănușii și neîncredere, guvernul S.U.A. a recurs la credite mascate: el a obținut, în schimbul unor bonuri ale tezaurului său, jumătate din rezerva de aur ale Braziliei iar din partea Canadei metal prețios în valoare de 200 milioane de dolari. Mai mult, anumite cercuri de afaceri vest-europene reușeau să destulă nemulțumire, diversele măsuri de care se serveau la nivel american spre a escamota parte din cererile de conversie a dolarilor în aur. În acest context, și după declarațiile făcute de factorii responsabili ai unor bănci centrale din Europa apuseană și de bancheri din S.U.A., rezultă că „dezamarea” în domeniul creditelor, despre care s-a discutat la Chequers este foarte departe de a se „amorsa”. După toate indicile, marile financiare vest-europene sînt deosebit de circumspecți și, dacă nu dau alarma în mod răsunător, o fac numai pentru a nu precipita neîncrederea cercurilor de afaceri în dolar și la declanșarea, astfel, o reacție în lanț care ar putea să ducă tezaurul american la insolabilitate.

De bună seamă, ideea că cea mai bogată națiune occidentală a ajuns într-o atare postură, pare unora greu de încredere nu are nici o legătură cu această bogăție, ci cu contextul politico-economic al Americii de astăzi. Cu cheltuieli militare exorbitante care vor menține în continuare deficitul balanței de plăți, cu pre-

tenția de a duce paralel o politică de expansiune economică internă și externă în condițiile penuriei de capitaluri, și cu un tren de viață corespunzător mitului „marii societăți”, nu se află, oare, Statele Unite în situația unui Mercadet modern care, asaltat de creditori, pe unul îl alungă, pe altul îl mințe, pe celălalt îl măgulește spre a amîna scadențele, fără a renunța la palat și caleașcă, în așteptarea salvatorului Godeau, plecat în „Indii” să adune bogății? Cine ar putea să fie însă acest Godeau astăzi, cînd „Indiile” și „Africa” nu mai sînt țările fîgăduimiei, unde se acumulează odată cu capitalurile Occidentului? Dacă marile bănci centrale occidentale au jucat pînă acum rolul lui, salvînd dolarul cu creditele lor, sînt ele dispuse să prelungească indefinit o situație marelui mai grav, chiar în condițiile cînd debitorul nu face nimic pentru a-și o însuși, ci, dimpotrivă, își sporește risipa și accentuează competiția inechitabilă spre a domina pe alții? Cei care vîd în evoluția sistemului „Gold Exchange Standard” și în politica monetară a cercurilor oficiale și de afaceri de peste ocean reflexul aceluși complex numit de senzorul Fulbright „aroganța puterii”, consideră că se apropie momentul cînd așteptatul Godeau va veni sub înfățișarea aspră a creditorilor care, de teamă să nu fie atrași într-o deșingoladă, vor lăsa deoparte menajamentele de pînă acum și vor cere nouului Mercadet cu toată rigurozitatea să pună ordine în propriile fi-nanțe. Acest lucru presupune însă o schimbare profundă de optică în politica americană, atît în cea externă, cît și în cea financiară.

RADU VASILIU

În cîteva rînduri

• CIRCA 7 MILIOANE DE CETĂȚENI ALGERIENI se vor prezenta duminică în fața urnelor, pentru a lua parte la primele alegeri municipale ale țării, de la obținerea independenței în 1962.

• RECENT S-A ÎNCHIEIAT UN ACORD UNGARO-CEHOSLOVAC în vederea proiectării unui pod peste Dunăre la Bratislava. Podul va avea o lungime de 420 metri, iar construcția lui va dura aproximativ doi ani și jumătate.

• GREVELE DE PROTEST ALE STUDENȚILOR SPANIOLI împotriva arseților efectuate de poliție la Madrid, Valencia și Saragossa, s-au extins și la universitățile din Malaga și Saint Jacques de Compostella.

• ÎN CADRUL VIZITEI OFICIALE pe care o întreprinde la Cairo, președintele irakian, Abdel Rahman Aref, a continuat sîmbătă seria întrevederilor cu președintele R.A.U., Nasser.

• GUVERNUL BULGARIEI ȘI COLUMBIEI au hotărît să stabilizeze relații consulare și să deschidă consulate la Sofia și la Bogota.

• POTRIVIT UNUI COMUNICAT la 6 februarie va avea loc o reuniune a Consiliului Coroanelor din Grecia. Cu acest prilej va fi discutată problema cipriotă, precum și eventualitatea reluării dialogului greco-turc, interupt la sfîrșitul anului trecut.

• INSULA SAINT VINCENT, colonie britanică în Antile, va obține independența la 1 iunie 1967. Insula Saint Vincent are o suprafață de 389 km pătrați și o populație de 90 000 de locuitori.

• RENUMITUL FIZICIAN DE CULOARE DR. ARCHER ADAMS CLAYTON în vîrstă de 73 de ani, și soția sa au fost găsiți împușcați vineri noaptea pe o stradă din localitatea Saginaw (statul Michigan). Cercetările efectuate de poliție nu au dus pînă în prezent la nici un rezultat.